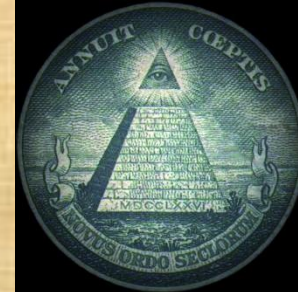


Ліси Африки



У екваторіальному лісі сприятливі умови для життєдіяльності рослин, тварин, грибів і мікробів, що особливо важливо для ґрунтоутворення. Але тут не утворюються родючі ґрунти, подібні до наших чорноземам, так як надходять у ґрунт у великій кількості органічні речовини дуже швидко розкладаються, а не накопичуються. Рослини поглинають ці поживні елементи. Велика кількість вологи призводить до безперервного промивання ґрунту на велику глибину, місцями викликаючи її заболочування.



Територія лісів



Гілеї (вологі
екваторіальні ліси)

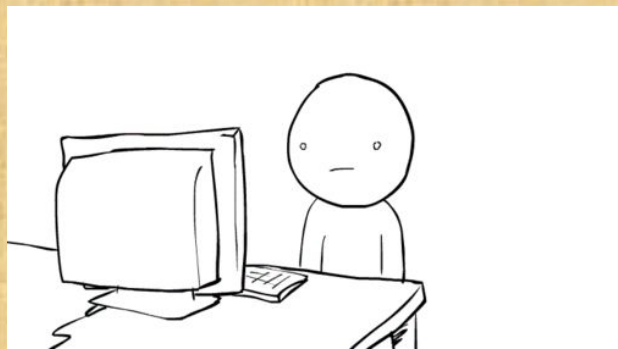




Ліси з коркового дуба займають відносно великі площі і зосереджені по північних схилах гір і узбережжя. У Марокко вони поширені на території понад 370 тис. га і дають щорічно 15-18 тис. т пробки. В Алжирі площа лісів коркового дуба – 440 тис. га, тут заготовляється щорічно 35 – 40 тис. т пробки. У Тунісі такі ліси займають близько 120 тис. га, а щорічна заготівля пробки дорівнює приблизно 5 тис. т.

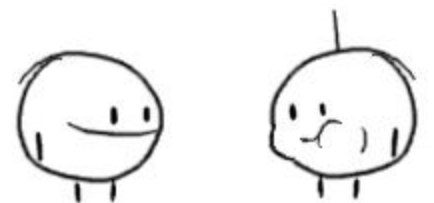


Непроходимі джунглі



Для Північного району, куди входять лісу Марокко, Алжиру, Тунісу, Лівії та АРЄ, характерні субтропічні ліси по схилах Атлаських гір, долин, плоскогір'я і південному узбережжю Середземного моря.

У нижній частині схилів ростуть твердолисті вічнозелені ліси і маквис, в яких переважають дуби кам'яне і корковий, фісташка атлантична, суничне дерево, деревовидний верес, дика маслина, ююба та ін.





Вище в горах ростуть ліси з алепської сосни, найбільш широко поширені в Алжирі та Тунісі, а ще вище (від 1300 до 2300 м) – хвойні, досить продуктивні ліси з атласського кедра, приморській сосни, ялівцю і сандаракового дерева.





Кінець

